

დანიელის წიგნი — ნომერი ცხრა

პირველი ანგელოზის უწყება

Jeff Pippenger

2023-12-04

დანიელის პირველი თავი წარმოადგენს გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის პირველი ანგელოზის უწყებას. იეჰოიაკიმი სიმბოლურად მიუთითებს, რომ საქმე ეხება პირველი ანგელოზის უწყების ძალმოსილებით აღჭურვას და არა მის გამოჩენას „აღსასრულის ჟამს“. ყველა წინასწარმეტყველი მიუთითებს სამსჯავროს გამოძიებითი ეტაპის „უკანასკნელ დღეებზე“, ამიტომ ეს თავი წარმოადგენს 2001 წლის 11 სექტემბერს, როდესაც ას ორმოცდაოთხი ათასის გამოცდის პროცესი დაიწყო. მაღაქიას მესამე თავში ეს პროცესი წარმოდგენილია როგორც განწმენდის პროცესი, როდესაც მაცნე ამზადებს გზას, რათა აღთქმის მაცნე უეცრად მოვიდეს თავის ტაძარში. მაცნე, რომელიც გზას ამზადებს და რომელიც აგრეთვე არის უდაბნოში მღალაღებლის „ხმა“, თავადაც არის გამოცდა, რაც განწმენდის პროცესის ნაწილია. მაღაქიას მესამე თავში ას ორმოცდაოთხი ათასი წარმოდგენილია როგორც ლევის ძენი. ლევის ძენი წარმოადგენენ მათ, ვინც დადგა მაცნე მოსეს მხარეს ოქროს ხბოს ამბოხების დროს, რომელიც მხეცის ხატს წარმოადგენდა.

მხეცის ხატის გამოცდის გავლა არის განწმენდის პროცესის შემადგენელი სამი გამოცდიდან მეორის კიდევ ერთი ბიბლიური ილუსტრაცია. ლევის ძეებმა ეს გამოცდა უნდა გაიარონ, ვიდრე დაიბეჭდებიან.

ეზეკიელის მერვე და მეცხრე თავებში აღწერილი დაბეჭდვა არის განწმენდის პროცესის კიდევ ერთი ილუსტრაცია, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო. მერვე თავში იერუსალიმში მყოფნი, რომლებიც საბოლოოდ მზეს ეთაყვანებიან, წარმოადგენენ ლაოდიკიური ადვენტიზმის ოთხ თაობას. მეცხრე თავში ისინი, ვინც ბეჭედს იღებენ, კვნესიან და ტირიან იმ სისაძაგლეთა გამო, რომლებიც იერუსალიმის შიგნით ხდება. იერუსალიმი არის ღვთის ეკლესია.

სამი ანგელოზის უწყებანი აგრეთვე განწმენდის პროცესის ილუსტრაციას წარმოადგენს. ეს სამი უწყება სამსაფეხურიან გამოცდის პროცესს გამოხატავს, და აუცილებელია, რომ ლევის ძეებმა პირველი გამოცდა გაიარონ, რათა საერთოდ იყვნენ ჩართულნი მეორე გამოცდაში. მესამე გამოცდა განსხვავებული სახის გამოცდაა, რადგან იგი წარმოადგენს გამოცდას, რომელიც ამჟღავნებს, ლევის ძეებმა წარმატებით გაიარეს თუ არა პირველი ორი გამოცდა. ეს არის წინასწარმეტყველური ლაკმუსის გამოცდა. პირველი გამოცდა არის საკვებთან დაკავშირებული გამოცდა (სულიერი აზრით), რადგან იგი ჩაბარებულად ან ჩაჭრილად ითვლება იმის მიხედვით, მიიღებენ თუ არა ლევის ძეები იმ უწყებას, რომელსაც სულიწმინდა აწვდის ელიას მეშვეობით — იმ მაცნისა, რომელიც გზას უმზადებს აღთქმის მაცნეს.

გამოცხადების წიგნის პირველი მუხლი ხაზს უსვამს იმ უწყების სერიოზულობას. იგი განზრახ მიუთითებს, რომ უწყება, რომელსაც კაცობრივი მაცნე, იოანედ წარმოადგენილი, ეკლესიებს უგზავნის, მიეცა მას გაბრიელის მიერ, რომელმაც იგი ქრისტესგან მიიღო, ხოლო ქრისტემ, თავის მხრივ, მამისგან მიიღო. ელიას უწყება ფლობს ღვთაებრიობის ავტორიტეტს, და იოანეს, ანუ ელიას, ანუ „უდაბნოში მღალადებლის ხმის“ უწყების უარყოფა ნიშნავს იესო ქრისტეს გამოცხადების უარყოფას.

მეორე გამოცდა არის ხილული გამოცდა, რადგან მას შემდეგ, რაც ლევის ძეგბმა შეჭამეს ელიას უწყება, რომელიც იყო იმ ანგელოზის ხელში, რომელიც ჩამოვიდა, რათა თავისი დიდებით გაენათებინა დედამიწა, მათ მიიღეს ბიბლიური მეთოდოლოგია, რომელიც მათ საშუალებას აძლევს, ჟამის ნიშნები სწორად გაარჩიონ. ეს მეთოდოლოგია ლევის ძეგბს აძლევს შესაძლებლობას, შეიცნონ, რომ ჟამის ეს ნიშნები მოწმობს ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთებას ამერიკის შეერთებულ შტატებში, მხეცის ხატის გამოცდის აღსრულებით. უფრო მეტად, ჟამის ეს ნიშნები, როცა წმინდა რეფორმის ხაზების კონტექსტში განიხილება, წარმოადგენს ალფასა და ომეგას არსს, დასაწყისი დასასრულის საილუსტრაციოდ. წმინდა რეფორმის ხაზები მიუთითებს, რომ ღვთის ხალხმა უნდა გააკეთოს ყოველივე, რაც მათ ძალაშია, რათა ითანამშრომლონ საკუთარი თავის ღვთის ბეჭდისთვის მომზადების საქმეში.

ამიტომ, ჩემო საყვარელნო, როგორც მუდამ იყავით მორჩილნი, არა მხოლოდ ჩემი თანდასწრებით, არამედ ახლა უფრო მეტადაც ჩემს არყოფნაში, შიშითა და ძრწოლით აღასრულეთ თქვენი საკუთარი ხსნა. რადგან ღმერთია, რომელიც მოქმედებს თქვენში როგორც ნდომას, ისე მოქმედებასაც თავისი კეთილი ნებისამებრ. ყოველივე აკეთეთ დრტვინვისა და დავის გარეშე, რათა იყოთ უბიწონი და უმანკონი, ღვთის ძენი, უკიცხველნი მრუდე და გარყვნილი მოდგმის შუაგულში, რომელთა შორისაც ანათებთ როგორც მნათობები ქვეყნიერებაში. ფილიპელთა 2:12–15.

დანიელი, ხანანია, მისაელი და აზარია — ოთხნი რიცხვით — წარმოადგენენ მეშვიდე დღის ადვენტისტებს მთელ მსოფლიოში, რომლებიც 2001 წლის 11 სექტემბერს ცნობენ, როგორც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზის ჩამოსვლის იდენტიფიკაციას, და ირჩევენ, მიიღონ დაფარული მანანა, რომელიც მის ხელშია, და შეჭამონ იგი. დაფარული მანანა, რომელიც უნდა შეიჭამოს, როგორც მოციქულმა პავლემ ეს-ესაა მოიხსენია, წარმოადგენს ღმერთს (დაფარულ მანანას), რომელიც მოქმედებს თავისი ხალხის შიგნით, რათა აღასრულოს თავისი ნება და კეთილი სათნოება. პავლე წარმოადგენს ფილადელფიელთა მაცნეს, და მისი უწყების უარყოფა სიკვდილი იყო. დანიელი, ხანანია, მისაელი და აზარია წარმოადგენენ მათ, ვინც ირჩევს დაფარული მანანის ჭამას.

იუდას ძეთაგან იყვნენ დანიელი, ხანანია, მისაელი და აზარია. და საჭურისთა მთავარმა უწოდა მათ სახელები: დანიელს უწოდა ბელტეშაცარი; ხანანიას — შადრაქი; მისაელს — მეშაქი; ხოლო აზარიას — აბედნეგო. მაგრამ დანიელმა გულში განიზრახა, რომ არ შეეზღო თავი მეფის საჭმლის წილით და იმ ღვინით,

რომელსაც იგი სვამდა; ამიტომ სთხოვა საჭურისთა მთავარს, რომ არ შეეხილწა თავი. დანიელი 1:6–8.

დანიელი განიზრახავს, რომ სურს შეითვისოს ის უწყება, რომელიც ზეციდან ჩამოიტანეს 2001 წლის 11 სექტემბერს, და ამავე დროს უარყოს ის უწყება, რომელიც წარმოდგენილია ბაბილონის საკვებად და სასმელად. აშფენაზს შერჩეული ჰყავდა, იუდაელ ტყვეთაგან რომელნი უნდა მიეყვანათ მეფის წინაშე.

და მეფემ უბრძანა აშფენაზს, თავის საჭურისთა უფროსს, რომ მოეყვანა ისრაელის ძეთაგან, სამეფო მოდგმისაგან და მთავართაგან ზოგნი: ყმაწვილნი, რომელთაც არავითარი ნაკლი არ ჰქონოდათ, არამედ ლამაზნი შესახედაობით, ყოველგვარ სიბრძნეში დახელოვნებულნი, ცოდნაში გაწაფულნი, მეცნიერების გამგებნი და ისეთნი, რომელთაც შესწევდათ ძალა მეფის სასახლეში დგომისა, და რათა ესწავლებინათ მათთვის ქალდეელთა წიგნიერება და ენა. დანიელი 1:4, 5.

თუ გავყვებით გამოცხადების პირველი თავის, პირველი მუხლით აღნიშნულ ბრძანებათა ჯაჭვს, ნაბუქოდონოსორს აშფენაზისთვის ჰქონდა ნაბრძანები, აერჩია ის ყმაწვილები, რომლებიც აკმაყოფილებდნენ წინასწარმეტყველებას, რომელიც ესაიამ ხიზკიას გამოუცხადა. აშფენაზმა მიიღო ეს ცნობა და შემდეგ გადასცა იგი მეღვარეს, საჭურისთა მთავარს. ნაბუქოდონოსორი წარმოადგენს ზეციერ მამას; აშფენაზი წარმოადგენს ქრისტეს, ხოლო მეღვარი წარმოადგენს გაბრიელს. აშფენაზმა იცოდა, რომელი ყმაწვილები უნდა აერჩია, და მან იცოდა, რომ დანიელი მეფის წინაშე წარდგენამდე სწორ საზრდოებრივ გადაწყვეტილებას მიიღებდა.

ხოლო ღმერთმა დანიელი საჭურისთა მთავრის წინაშე წყალობასა და სათნო სიყვარულში შეიყვანა. და საჭურისთა მთავარმა უთხრა დანიელს: მეშინია ჩემი ბატონისა, მეფისა, რომელმაც დაგინიშნათ თქვენი საჭმელი და თქვენი სასმელი; ვინაიდან რისთვის უნდა იხილოს მან თქვენი სახეები იმ ყრმათა სახეებზე უფრო დაღლილად, რომელნიც თქვენი ხვედრისანი არიან? მაშინ თქვენ ჩემს თავს მეფის წინაშე საფრთხეში ჩააგდებდით. დანიელი 1:9, 10.

მეღვარი აქ სამ ანგელოზთა უწყებების პირველ საფეხურს განსაზღვრავს. პირველი საფეხური არის ღმერთის შიში, როგორც ეს მეღვარის მიერ ნაბუქოდონოსორის შიშშია წარმოჩენილი. ებრაული სიტყვა „ჭეშმარიტება“, რომელიც ებრაული ანბანის პირველი, მეცამეტე და უკანასკნელი ასოს შეერთებით არის შექმნილი, ამ წერილებში ადრე უკვე ნაჩვენები იყო, რომ იგი სამ ანგელოზთა უწყებებით წარმოდგენილ გამოცდის სამსაფეხურიან პროცესს გამოხატავს. ამგვარად, რამდენიმე მოწმეზე დაყრდნობით დადგინდა, რომ პირველი ანგელოზის უწყება მოიცავდა სამი გამოცდის სამივეს, რომლებიც სამ ანგელოზთა უწყებებით არის წარმოდგენილი. პირველი ანგელოზის უწყება განისაზღვრება როგორც მარადიული სახარება, რითაც იგი განიმარტება როგორც იგივე სახარება ადამის დღეთაგან ქრისტეს მეორედ მოსვლამდე.

და ვიხილე სხვა ანგელოზი, ცის შუაგულში მფრინავი, რომელსაც ჰქონდა საუკუნო სახარება, რათა ექადაგა დედამიწაზე მცხოვრებთათვის, ყოველ ერს, ტომს, ენას და ხალხს, და ამბობდა დიდი ხმით: გეშინოდეთ ღმერთისა და დიდება მიაგეთ მას,

რადგან დადგა მისი სამსჯავროს ჟამი; და თაყვანი ეცით მას, რომელმაც შექმნა ცა და მიწა, ზღვა და წყაროთა წყლები. გამოცხადება 14:6, 7.

პირველი ანგელოზის უწყების პირველი საფეხური არის ღვთის შიში. მეორე საფეხურია მისთვის დიდების მიგება, ხოლო მესამე — მისი სამსჯავროს ჟამის დადგომა. დანარჩენ ორ ანგელოზის უწყებასთან მიმართებით, პირველი ანგელოზის უწყებაა: „გეშინოდეთ ღვთისა“. შემდეგ მეორე ანგელოზის უწყება აცხადებს ბაბილონის დაცემას, და იქნება ეს პირველი ანგელოზის მილერიტულ მოძრაობაში თუ მესამე ანგელოზის მოძრაობაში, ბაბილონიდან გამოსვლის მოწოდება არის ის ადგილი, სადაც აღსრულდება სულიწმიდის გადმოღვრის გამოვლინება. დროის იმ მონაკვეთში, იქნება იგი წარმოდგენილი შუალამის ღალადისად, ძლიერ ღალადად თუ გვიან წვიმად, უწყების მქადაგებელნი ღმერთს ადიდებენ. მეორე ანგელოზის უწყებაშია, რომ ღმერთს დიდება მიეგება, და დროის ის მონაკვეთი მიჰყავს იმ ჟამამდე, როდესაც მილერიტულ ისტორიაში დაიწყო საგამომძიებლო სამსჯავრო, ან ბაბილონის მეძავის სამსჯავრომდე, რომელიც კვირა დღის კანონის კრიზისში ხდება.

მელზარის შიში წარმოადგენს პირველი ანგელოზის უწყებას, და იგი იწყებს ათდღიან საკვებით გამოცდას, რასაც რიცხვი ათიც ასევე გამოცდას აღნიშნავს. მელზარის გამოთქმა, რომ მას ეშინოდა მეფისა, იმავე ხასიათისა იყო, როგორც დანიელს უფრო მეტად ღვთისა ეშინოდა, ვიდრე მეფისა, და გულში ჰქონდა განზრახული, რომ ბაბილონის საზრდოთი არ შებილწულიყო. დროის მონაკვეთი, რომლის განმავლობაშიც დანიელი და სამი ღირსეული გამოიცადნენ, იყო სამი წელი, რითაც წარმოდგენილია სამი ანგელოზის უწყებათა სამი საფეხური.

და მეფემ დაუწესა მათ ყოველდღიური ულუფა მეფის საჭმელიდან და იმ ღვინოდან, რომელსაც იგი სვამდა, რათა სამი წელი ეზრუნა მათ კვებაზე, და ამის ბოლოს წარდგომოდნენ მეფის წინაშე. დანიელი 1:5.

დანიელის პირველი თავი წარმოადგენს პირველი ანგელოზის უწყების ძალმოსილებას, და სწორედ იქ აღინიშნება საკვების შესახებ გამოცდის დასაწყისი, რომელიც მილერიტულ ისტორიაში წარმოდგენილი იყო პატარა წიგნის ჟამით. დანიელისა და სამი ღირსეულის გამოსაცდელი პერიოდი იმ სამი წლის საწყის ათ დღეში აღსრულდა. ათი არის გამოცდის პროცესის სიმბოლო, როგორც ეს წარმოდგენილი იყო ძველ ისრაელში, როდესაც მათ უარყვეს მეათე გამოცდა, რომელიც იესო ნავეს მისა და ქალების უწყებით იყო წარმოდგენილი. იგი აგრეთვე წარმოდგენილია სმირნის ეკლესიის დევნის ჟამშიც.

ნუ გეშინინ იმათგან არაფრისა, რის დათმენაც მოგიწევს: აჰა, ეშმაკი ზოგიერთ თქვენგანს საპყრობილეში ჩაადებს, რათა გამოიცადოთ; და გექნებათ გასაჭირი ათ დღეს: იყავ ერთგული სიკვდილამდე, და მოგცემ სიცოცხლის გვირგვინს. გამოცხადება 2:10.

სმირნის ეკლესიისადმი მიცემული რჩევა იყო, რომ არ შეშინებოდათ გამოცდის პროცესისა, რადგან თუ მათ ღვთის შიში ექნებოდათ, იგი მათ ამ ღვთისმოსავი შიშისთვის სიცოცხლის გვირგვინით დააჯილდოებდა. ეს ღვთისმოსავი შიში

წარმოდგენილია დანიელის სურვილით, ეჭამა ზეციური მანანა.

მაშინ დანიელმა უთხრა მეღვარს, რომელიც საჭურისთა მთავარს დანიელზე, ხანანიაზე, მიშაელსა და აზარიაზე დაეყენებინა: „გთხოვ, გამოსცადე შენი მსახურნი ათ დღეს; მოგვცენ საჭმელად მცენარეული საზრდო და სასმელად წყალი. მერე შენს წინაშე იხილე ჩვენი სახეები და იმ ყმაწვილთა სახეები, რომლებიც მეფის ულუფის საჭმელს ჭამენ; და როგორც დაინახავ, ისე მოექეცი შენს მსახურთ.“ და ის დათანხმდა მათ ამ საქმეში და გამოსცადა ისინი ათ დღეს. დანიელი 1:10–14.

პირველი გამოცდა იყო ღვთის შიში, როგორც ეს ნაჩვენებია მეღვარისა და დანიელის მაგალითში, როცა მან თავის გულში განიზრახა, რომ არ წაბილწულიყო ბაბილონის საჭმლითა და სასმელით. პირველი ანგელოზის უწყების მეორე ელემენტია ღმერთისათვის დიდების მიგება, რაც წარმოდგენს კვების წესის შედეგების ხილულ გამოვლინებას. ათი დღის ბოლოს დანიელმა და სამმა ღირსეულმა ღმერთი ადიდეს თავიანთი გარეგნობით.

და ათი დღის ბოლოს მათი სახეები უფრო ლამაზად და ხორცილად უფრო სავსედ გამოჩნდა, ვიდრე ყველა იმ ყმაწვილისა, რომლებიც მეფის საზრდოს ჭამდნენ. ამიტომ მეღვარმა წაართვა მათ მათი საზრდოს წილი და ღვინო, რომელიც მათ უნდა დაეღიათ, და მისცა მათ პარკოსანი საკვები. ხოლო ამ ოთხ ყმაწვილს ღმერთმა მისცა ცოდნა და უნარი ყოველგვარ სწავლასა და სიბრძნეში; და დანიელს ჰქონდა გონება ყველა ხილვასა და სიზმარში. დანიელი 1:15–17.

ოთხმა ყრმამ გაიარა საკვების პირველი გამოცდა, სადაც დაეცნენ ადამი და ევა, და რომელიც წარმოდგენდა პირველ გამოცდას, რომელსაც ქრისტე დაუყოვნებლივ შეეგება თავისი ნათლობის შემდეგ. ქრისტეს ნათლობა იყო პირველი უწყების გაძლიერება მის წინასწარმეტყველურ ხაზში. მან ძალა შესძინა და დაამოწმა უწყება, რომელსაც ქადაგებდა „ხმა უდაბნოში“. შემდეგ, როგორც დანიელი და სამი ღირსეული, ქრისტეც საკვებთან დაკავშირებით გამოიცადა ორმოცი დღის განმავლობაში, როგორც დანიელი — ათი დღის განმავლობაში. დანიელი და ქრისტე წინასახედ წარმოდგენდნენ დაფარული მანანის გამოცდას ანგელოზის ხელში, რომელიც ჩამოვიდა 2001 წლის 11 სექტემბერს. ქრისტესაც და დანიელსაც კიდევ ორი გამოცდა უნდა მოჰყოლოდა. მეორე გამოცდა იყო ის, სადაც დანიელმა და სამმა ღირსეულმა ღმერთი განადიდეს თავიანთი სახით. გამოცდა, რომელიც ქრისტესთვის საკვების გამოცდას მოჰყვა, ასევე დიდებას წარმოდგენდა.

და ეშმაკმა უთხრა მას: თუ მე ხარ ღმრთისა, უბრძანე ამ ქვას, რომ პურად იქცეს. ხოლო იესომ მიუგო მას და უთხრა: დაწერილია, რომ კაცი მხოლოდ პურით კი არა, არამედ ღმრთის ყოველი სიტყვით იცოცხლებს. და ეშმაკმა აიყვანა იგი მაღალ მთაზე და ერთ წამში უჩვენა მას ქვეყნის ყველა სამეფო. და ეშმაკმა უთხრა მას: მთელ ამ ხელმწიფებას მოგცემ შენ და მათ დიდებას, რადგან მე მომეცა იგი, და ვისაც მსურს, იმას ვაძლევ. ამიტომ, თუ თაყვანს მცემ მე, ყოველივე შენი იქნება. ხოლო იესომ მიუგო და უთხრა მას: განმშორდი, სატანა, რადგან დაწერილია: უფალსა ღმერთსა შენსა თაყვანი ეცი და მხოლოდ მას ემსახურე. მათე 4:3–8.

მას შემდეგ, რაც ქრისტემ გაიარა საკვების გამოცდა, სატანამ მას შემდეგ შესთავაზა მთელი ქვეყნიერების ყველა სამეფოს „დიდება“, ხოლო ქრისტემ ამის ნაცვლად აირჩია განედიდებინა მეფეთა ყველა მეფე. ადამმა და ევამ პირველი გამოცდა ვერ გაიარეს და დაუყოვნებლივ სცადეს თავიანთი სახეების დამალვა ლეღვის ფოთლებით, რადგან ისინი აღარ ავლენდნენ ღვთის დიდებას, როგორც ეს წარმოდგენილი იყო სინათლის სამოსლით, რომელიც ადრე ემოსათ. როდესაც დანიელმა და სამმა თანამოღვაწემ გაიარეს საკვების გამოცდა, მაშინ მიეცათ მათ „ცოდნა და გონიერება ყოველგვარ სწავლასა და სიბრძნეში; ხოლო დანიელს ჰქონდა გაგება ყველა ხილვასა და სიზმარში.“

მათ გაიარეს მეორე გამოცდა, რომელიც მხედველობითი გამოცდა იყო და რომელსაც მეღვთისმეტყველები ატარებდა. მილერიტთა ისტორიაში მეორე ანგელოზის უწყებამ გამოკვეთა განსხვავება მათ შორის, ვინც მიიღო და ვინც უარყო უდაბნოში მომღალადებელი „ხმის“ უწყება, როგორც ეს უილიამ მილერიტ იყო წარმოდგენილი. წინასწარმეტყველურად, ამის შემდეგ მილერიტული მოძრაობა გახდა პროტესტანტიზმის ხილული და ერთადერთი ჭეშმარიტი რქა, ხოლო ისინი, ვინც უარყვეს ეს უწყება და მოძრაობა, რომის ასულებად იქცნენ. მათ აირჩიეს ბაბილონის საზრდოს ჭამა და მისი ღვინის სმა, მცირე წიგნის საწინააღმდეგოდ. სამი წლის ბოლოს დანიელი და მისი ღირსნი ნაბუქოდონოსორის წინაშე მიიყვანეს, რათა მას განესაჯა ისინი.

ამ დღეების დასრულებისას, რომელთაც მეფემ დაუდგინა, რომ მის წინაშე მიეყვანათ ისინი, საჭურისთა მთავარმა მიიყვანა ისინი ნაბუქოდონოსორის წინაშე. და ელაპარაკა მათ მეფე; და ყველა მათ შორის არ აღმოჩნდა დანიელის, ხანანიას, მიშაელისა და აზარიას მსგავსი; ამიტომ დადგნენ ისინი მეფის წინაშე. და სიბრძნისა და გონიერების ყოველ საქმეში, რაზედაც მეფე ეკითხებოდა მათ, იპოვა ისინი თავისი მთელი სამეფოს ყველა მისანსა და ვარსკვლავთმრიცხველზე ათჯერ უმჯობესად. და დანიელი დარჩა მეფე კიროსის პირველ წლამდე. დანიელი 1:18–21.

დანიელმა და სამმა ღირსეულმა „ათი“ დღის გამოცდა გაიარეს, ხოლო შემდეგ, როდესაც საბოლოო გამოცდა ჩააბარეს, ყველა დანარჩენზე „ათჯერ“ ბრძენნი აღმოჩნდნენ.

დანიელის პირველი თავი არის პირველი მითითება პირველი ანგელოზის უწყებაზე იმ წიგნში, რომელიც დანიელისა და გამოცხადების წიგნებისგან შედგება. იგი ფლობს იმავე მახასიათებლებს, როგორსაც გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის პირველი ანგელოზი ფლობს. იგი ამყარებს იმ ჭეშმარიტებას, რომელიც პირველად არის მოხსენიებული გამოცხადების პირველ მუხლში, რადგან ნაბუქოდონოსორმა უწყება მისცა აშფენაზს, რომელმაც, თავის მხრივ, უწყება მისცა მეღვთისმეტყველს, ხოლო შემდეგ ურთიერთობდა დანიელთან. მამამ უწყება მისცა ქრისტეს, რომელმაც, თავის მხრივ, უწყება მისცა გაბრიელს, ხოლო შემდეგ იგი ურთიერთობდა იოანესთან.

გზავნილი, რომელიც გადმოიცემა და რომელიც ახლა იხსნება, ასახავს მამის მიერ თავისი ეკლესიისადმი მიმართული უწყების პროცესს. პირველი, რის განმარტებასაც მამა თავის ეკლესიას უპირატესად ირჩევს, არის სამი ანგელოზის სამსაფეხურიანი გამოცდის პროცესი. ღმერთის წინასწარმეტყველურმა სიტყვამ ეს პროცესი დიდი სიფრთხილით წარმოაჩინა წინასწარმეტყველების რამდენიმე ხაზით, აგრეთვე

მილერიტების ისტორიით. ეს ჭეშმარიტებები იმ დაფარული მანანის არსებითი შემადგენელია, რომელიც ანგელოზის ხელში იყო, როდესაც იგი ჩამოვიდა 2001 წლის 11 სექტემბერს.

შეუძლებელია მონაწილეობის მიღება და, შესაბამისად, მეორე გამოცდის ჩაბარება, თუ პირველი გამოცდა არ გაქვთ ჩაბარებული. ეს ჭეშმარიტება მკაფიოდ გამოიხატა ქრისტესა და მილერიტების ისტორიაში. დანიელის მეორე თავი არის მეორე გამოცდა, რომლის შესახებაც, როგორც დას უაითი აცხადებს, „ჩვენი მარადიული ხვედრი გადაწყდება.“ იგი ასევე აცხადებს, რომ ეს არის ის გამოცდა, რომელიც უნდა „ჩავაბაროთ, სანამ დავიბეჭდებოდეთ.“ ეს გამოცდა ახლა თითქმის დასრულებულია.

დანიელის მეორე თავი ეხება მხეცის ხატის გამოცდას, და სრულიად შესაფერისია, რომ ეს თავი დიდი ხატის შესახებ იყოს; ასევე, მხოლოდ იმიტომ, რომ დანიელმა გაიარა საზრდოსთან დაკავშირებული გამოცდა და კურთხეული იყო „ათჯერ“ მეტი „გაგებითა“ და „სიბრძნით“, მან შეძლო ამ გამოცდის ამოცნობა. როგორც ელენ უაითის წერილებში მოცემული გამოცდის შესახებ გაფრთხილების შემთხვევაში, დანიელის მეორე თავში ხატის გამოცდა არის გამოცდა, რომელიც სიცოცხლისა თუ სიკვდილის შედეგებს წარმოადგენს.

ამ მიზეზით მეფე განრისხდა და ძალზე გაცოფდა და ბრძანა, რომ ბაბილონის ყველა ბრძენი მოესპოთ. და გამოვიდა განკარგულება, რომ ბრძენნი დაეხოცათ; და ეძებდნენ დანიელსა და მის თანამომძეებს, რათა ისინიც დაეხოცათ. დანიელი 2:12, 13.

დანიელის პირველი თავის შესახებ კიდევ რამდენიმე წინასწარმეტყველური საკითხია, რომლებიც უნდა განვიხილოთ, და ამ საკითხების განხილვას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„მე ვიხილე კრებული, რომელიც იდგა კეთილად დაცული და მტკიცედ განმტკიცებული, და არავითარ მხარდაჭერას არ უწევდა მათ, ვისაც სხეულის დამკვიდრებული რწმენის შერყევა სურდა. ღმერთი მათ მოწონებით უყურებდა. მე მეჩვენა სამი საფეხური — პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზთა უწყებანი. ჩემმა თანმხლებმა ანგელოზმა თქვა: „ვაი მას, ვინც ამ უწყებათაგან ქვას დაძრავს ან ქინძისთავს შეარხევს. ამ უწყებათა ჭეშმარიტი გაგება სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია. სულთა ხვედრი იმაზეა დამოკიდებული, თუ როგორ მიიღებენ მათ.“ კვლავ ჩამომატარეს ამ უწყებებში, და ვიხილე, რა ძვირად უღირდა ღვთის ხალხს თავისი გამოცდილება. იგი მოპოვებული იყო მრავალი ტანჯვითა და მძიმე ბრძოლით. ღმერთს ისინი ნაბიჯ-ნაბიჯ მიჰყავდა, ვიდრე არ დააყენა ისინი მყარ, ურყევ საძირკველზე. მე ვიხილე ადამიანები, რომლებიც მიუახლოვდნენ ამ საფუძველს და საძირკველი გამოიკვლიეს. ზოგნი სიხარულით მაშინვე ზედ შედგნენ. სხვებმა კი დაიწყეს საძირკვლის გაკიცხვა. მათ სურდათ, რომ გაუმჯობესებანი მომხდარიყო, და მაშინ ეს საფუძველი უფრო სრულყოფილი იქნებოდა, ხოლო ხალხი — ბევრად უფრო ბედნიერი. ზოგნი ჩამოვიდნენ საძირკველიდან, რათა გამოეკვლიათ იგი, და განაცხადეს, რომ იგი არასწორად იყო ჩაყრილი. მაგრამ მე ვიხილე, რომ თითქმის ყველანი მტკიცედ იდგნენ

სადირკველზე და შეაგონებდნენ მათ, ვინც ჩამოვიდა, შეეწყვიტათ თავიანთი ჩივილები; რადგან ღმერთი იყო მთავარი მაშენებელი, და ისინი მის წინააღმდეგ იბრძოდნენ. მათ გაიხსენეს ღვთის საკვირველი საქმე, რომელმაც ისინი მტკიცე საფუძვლამდე მიიყვანა, და ერთობით აღაპყრეს თვალნი ზეცისკენ და მაღალი ხმით ადიდეს ღმერთი. ამან იმოქმედა ზოგიერთზე მათგან, ვინც ჩიოდა და დატოვა სადირკველი, და მათაც, თავმდაბალი იერით, კვლავ ზედ შედგნენ.“

„ჩემი ყურადღება კვლავ ქრისტეს პირველი მოსვლის გამოცხადებისაკენ იქნა მიპყრობილი. იოანე იგზავნა ელიას სულითა და ძალით, რათა იესოსთვის გზა მოემზადებინა. ვინც იოანეს მოწმობა უარყო, მათ იესოს მოძღვრებამ ვერ არგო. მათი წინააღმდეგობა იმ უწყებისადმი, რომელიც მის მოსვლას წინასწარ აუწყებდა, იმ მდგომარეობაში აყენებდა მათ, რომ ველარ შემღებოდით ადვილად მიეღოთ უძლიერესი მტკიცებულება იმისა, რომ იგი მესია იყო. სატანამ იოანეს უწყების უარყოფელნი კიდევ უფრო შორს წაიყვანა — იქამდე, რომ მათ უარყვეს და ჯვარს აცვეს ქრისტე. ამით მათ თავი იმგვარ მდგომარეობაში ჩაიყენეს, რომ ორმოცდამეთათე დღის დღეს კურთხევას ველარ მიიღებდნენ, კურთხევას, რომელიც ასწავლიდა მათ ზეციურ საწმიდარში შესასვლელ გზას. ტაძრის კრეტსაბმელის [გახლეჩამ] აჩვენა, რომ იუდეველთა მსხვერპლი და წესჩვეულებანი მეტად აღარ იქნებოდა მიღებული. დიდი მსხვერპლი უკვე შეწირული იყო და მიღებულიც იყო, ხოლო სულიწმიდა, რომელიც ორმოცდამეთათე დღის დღეს გადმოვიდა, მოწაფეთა გონებას მიწიერი საწმიდრიდან ზეციურისაკენ მიმართავდა, სადაც იესო თავისი საკუთარი სისხლით შევიდა, რათა თავის მოწაფეებზე გადმოეღვარა თავისი გამოსყიდვის სიკეთენი. მაგრამ იუდეველნი სრულ სიბზნელეში დარჩნენ. მათ დაკარგეს მთელი ის ნათელი, რომელიც ხსნის გეგმის შესახებ შეიძლებოდა ჰქონოდათ, და კვლავაც თავიანთ უსარგებლო მსხვერპლებსა და შესაწირავებს ენდობოდნენ. ზეციურმა საწმიდარმა მიწიერის ადგილი დაიკავა, მაგრამ მათ ამ ცვლილების შესახებ არავითარი ცოდნა არ ჰქონდათ. ამიტომ მათ ვერ ერგებოდით ქრისტეს შუამდგომლობითი მსახურება წმიდა ადგილზე.“

„ბევრი შიშით უყურებს იუდეველთა მოქმედებას, როცა მათ ქრისტე უარყვეს და ჯვარს აცვეს; და როდესაც ისინი კითხულობენ მისი სამარცხვინო შეურაცხყოფის ისტორიას, ჰგონიან, რომ უყვართ იგი და არ უარყოფდნენ მას, როგორც პეტრემ უარყო, და არც ჯვარს აცვამდნენ, როგორც იუდეველებმა აცვეს. მაგრამ ღმერთმა, რომელიც ყველას გულს კითხულობს, გამოსაცდელად მოიტანა ის სიყვარული იესოსადმი, რომლის გრძნობასაც ისინი აღიარებდნენ. მთელმა ზეცამ უღრმესი ინტერესით ადევნა თვალი პირველი ანგელოზის უწყების მიღებას. მაგრამ მრავალი, ვინც აცხადებდა, რომ იესო უყვარდა, და ცრემლებს ღვრიდა, როცა ჯვრის ამბავს კითხულობდა, დასცინოდა მისი მოსვლის სასიხარულო ცნობას. სიხარულით მიღების ნაცვლად, მათ იგი ცთუნებად გამოაცხადეს. მათ შეიძულეს ისინი, ვისაც მისი გამოჩენა უყვარდა, და ეკლესიებიდან გარეთ გამოაძევეს. მათ, ვინც უარყვეს პირველი უწყება, ვერაფერი არგო მეორემა; ვერც შუალამის ძახილმა არგო, რომელიც მათ ამზადებდა, რათა რწმენით იესოსთან ერთად შესულიყვნენ ზეციური საწმიდრის წმიდათაწმიდაში. და რადგან უარყვეს ეს ორი წინამორბედი უწყება, ისე დააბნელეს თავიანთი გონება, რომ ვერავითარ ნათელს ველარ ხედავენ მესამე ანგელოზის უწყებაში, რომელიც აჩვენებს გზას წმიდათაწმიდისკენ. ვიხილე,

რომ როგორც იუდეველებმა ჯვარს აცვეს იესო, ისე სახელდებითმა ეკლესიებმა ჯვარს აცვეს ეს უწყებანი, და ამიტომ მათ არა აქვთ ცოდნა წმიდათაწმიდისკენ მიმავალი გზისა, და ვერც იმით ისარგებლებენ, რომ იქ იესო შუამდგომლობს. იუდეველთა მსგავსად, რომლებიც თავიანთ უსარგებლო მსხვერპლს სწირავდნენ, ისინიც თავიანთ უსარგებლო ლოცვებს აღავლენენ იმ განყოფილებისკენ, რომელიც იესომ დატოვა; და სატანა, ამ ცდუნებით კმაყოფილი, იღებს რელიგიურ სახეს და ამ თავსმოჩენე ქრისტიანთა გონებას თავისკენ მიიზიდავს, მოქმედებს რა თავისი ძალით, თავისი ნიშნებითა და ცრუ სასწაულებით, რათა თავის მახეში მტკიცედ დაამწყვდიოს ისინი.“ Early Writings, 258–261.